

M megjelenik évente tízszer.	„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt mondja Sionnak : Uralkodik a te Istened.“ Ésaías 52, 7.	IX. évfolyam 3 szám.
---------------------------------	--	-------------------------

TARTALOM: *A Szentlélek munkája.* Buzgó Mihály

A Szentlélek munkája 17

Kicsiny dolgokban való
hűség. 18

Területi konferenciáink-
ról. 19

Konferenciái határoza-
tok. 22

Gyülekezeti hírek . . 23

Halálozás. 24

„Akkor az Úrnak Lelke reád fog szállni és
velük együtt prófétálni fogsz és más emberré
leszel.“
I. Sám. 10, 6

Ma a föld tele van erőszakossággal, mint Noé napjaiban volt. Az önző emberek egymást letiporva törtetnek előre, a földi tekintélyért, dicsőségért és boldogságért. Ez volt az a szörnyű bűn, mely ráhozta az özönvizet az akkori világra. Ma is, mint akkor, könnyelműen és meg gondolatlanul rohannak a veszélybe; nem gondolva arra, hogy az önzés, földi tekintély, dicsőség, boldogság, — ami mulandó, — megfosztja őket, az örökkévalótól, a mennyeitől. Az Isten az ő Lelke által ad világo sságot, hogy az ember melyiket válassza.

A fenti szöveg Saulnak lett mondva. Arról nem olvasunk a Szent-írásban, hogy milyen volt Saul, mielőtt a Szentlélek reá szállt. De az ő későbbi élete s eljárása Dáviddal szemben, miután a Szentlélek eltávo zott tőle és Dávidra szállt, — tanuskodik róla. Saulban felelevenedett a régi ó-ember. Dávidot üldözte, halált mondott rá, hogy megőrizze vele szemben világi tekintélyét és trónját. A Szentlélek nélküli önző állapot volt ez akkor Saulnál. De milyen volt ő a Szentlélek hatása alatt? Ez az a kérdés, amellyel foglalkoznunk kell.

Saul elfogadta a szolgája tanácsát és elment az Isten emberéhez. A próféta már várt rá, mivel Isten már előre tudatta vele, hogy Saul hozzá fog menni. Mikor Saul épen a prófétától érdeklődött a „néző“ után, Sámuel azt felelte: „Én vagyok az, menj fel előttem a hegyre, — és megmondom néked mindazt, ami a szívedben van.“ — Hogy mi minden volt Saul szívében, ami a próféta előtt nem volt titok, arról nem szól a történet. Feltételezhető, hogy a próféta alapos oktatást adott Saulnak, mert másnap reggelig nem bocsátotta őt el. Rámutatható mindazon ér zésekre, gondolatokra, amelyről le kell néki mondania, mielőtt királlyá kenhetné és a Szentlélek reá szállhatna. Saul megértette Isten szándé kát. A próféta utasításainak alávetette magát, aki őt másnap reggel ki rállyá kente, a fejére öntött olaj által. Miután megmondotta neki a pró féta, hogy kikkel fog találkozni az úton, így folytatta: „Akkor az Úrnak Lelke reád fog szállani, és velök együtt prófétálni fogsz, és más emberré leszel.“ „És lőn, amint hátra fordult, hogy Sámuelettől eltávozzék, elvál toztatá Isten az ő szívét és azon a napon beteljesedének mindazok a jelek.“ I. Sám. 10, 11.

Sault a Szentlélek valóban más emberré tette. Szívével együtt meg változott egész lénye. A királyválasztás után Mispában Saul magatar

**Testvéreink
figyelmébe!**

Használjátok misszió-
munkátokban traktátjain-
kat!

Higgyetek Istenben 10 f.

Viszontlátás az örökké-
valóságban . . . 10 f.

Jöjjön el a te országod 20 f.

A Szentírás eredete és
fontossága. . . . 30 f.

Mi jót cselekedjem 30 f.

Törv. és evangélium 40 f.

Krisztus szenvedései 60 f.

tásából igazolva látjuk, hogy milyen tulajdonsággal van megáldva az az ember, aki a Szentlélek vezetése alatt áll. A nép között voltak olyanok, akik megvetették Saul. Lekicsinyelték és megvetéssel beszéltek királyukról: „Mit segíthet ez rajtunk?” mondták, Saul azonban olyan volt, mintha semmit sem hallott volna az őt gyalázó beszédből. (I. Sám. 10, 27.) A Szentlélek tette őt más emberré. Süket volt minden sértő megjegyzésre, úgyhogy sokak előtt felmerült az a kérdés: „Mi lelte Kisnek fiát?” Nem haragszik, nem áll bosszút és semmit sem tesz ellenségei elhallgattatására. Nem tudták azt, hogy a Szentlélek a bosszúállás minden érzését és gondolatát eltávolította Saul szívéből, s megtanította őt arra az igazi szeretetre, amely „hosszútűrő, kegyes, nem irigykedik, nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rójja fel a gonoszt.” (I. Kor. 13, 4–5.)

Kedves Testvérem! Tiszta-e a szíved és életed ezen cselekményektől? Állj meg minden szónál, hogy Isten Szentleke beszéljen szívedhez. Engedj intésének, hogy rajtad is beteljesedjen a próféta szava: „Akkor az Úrnak Lelke reád fog szállani és más emberré leszel!”

Kicsiny dolgokban való hűség.

„Aki hű a kevesen, a sokon is hű az.” Luk. 16, 10. Van egy rövid elbeszélés, amely a legtöbb olvasókönyvben felfedezhető: Egy kereskedő keres egy kifutófiút. Hírdetésére több mint ötvenen jelentkeznek. Gyorsan választott, mégpedig egy olyant, akinek egyetlen ajánlólevele sem volt. Csodálkozva kérde őt egyik barátja, magyarázza meg neki ezen esetben való különös eljárását. A kereskedő így válaszolt: „A fiatal ember, mielőtt a szobába belépett, letisztogatta cipőjét és az ajtót csendesen tette be, a padlóról egy könyvet is felvett, amelyet szándékosan tettem oda, mialatt a többiek valamennyien átbukdácsoltak rajta; ezenkívül habár egyszerűen, de gondosan volt öltözködve. Ez az ajánlat többet ért nekem, mint a többieknek összes ajánlólevelei.”

A kicsinyben való hűségre, pontosságra és alaposra nevelés derekas munkát ad az anyának, vagy a nevelőnek. De ha ezek az egyének türelemmel és kitartással céljukat elérik, akkor a gyermeknek felbecsülhetetlen értékű kincset adtak az életútjára. „Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint, még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól.”

Példab. 22, 6. Akinek a szülőiházban nyelvelés által pontosság és rendszeret nem vált szokásává, annak az élet iskolája áll kell magát neveltetni és saját magát nevelni.

Nemrég egy fiatal ember így szólt hozzám miután őt elkésésére figyelmeztettem: „Nem kell mindent oly pontosan venni.” Ez a mond engem gondolkodóvá tett; nagy veszélyt láttam ebben a fiatal ember részére. Ma az emberek ezerszámra mondják ugyanezt, és ez a mondás veszélyt okozza. Gyakorta kielégítő hajlamok szokássá válnak, vagy hogy úgy mondjuk: második természeté. De a szokás határolom. Már a költő is így szól: „A hajlamot legyőzni nehéz, de ha lassanként meggyökereszt szokás párosul ehhez, akkor legyőzhető lesz.” Mily fontos ezért, hogy a bűnös hajlam legyőzzük!

Sok embernek szokásává lett az elkésés. Helyük soha sincs a maga idejében betöltve. Kicsinyesnek tetszik előttünk, hogy oly pontosak legyünk ebben a tekintetben. De ezeknek az úgynevezett jelentéktelen dolgoknak örökkévaló értékük van, mert: Aki hű a kevesen, a sokon is hű az. Mindenkinnek, különösen azoknak, akik az Úr művében munkálkodnak, azon szilárd elhatározásra kell jutni, hogy ha csak valamiképpen hatalmukba áll, soha el ne késsenek, még egy percet sem. Az elkésés rossz szokásával nem csupán másokra való tekintet alapelvét sértjük meg, hanem saját jellemünket is veszélyeztetjük. Mialatt azt véljük, hogy időnknek legkisebb részét sem szabad rövidnek tartanunk arra, hogy azt hasznosan felhasználjuk, vagy mint Pál apostol mondja, hogy időnk ki kell használnunk. Nekünk ebben a tekintetben meg kell vizsgálni magunkat és csak azután nevelhetünk. Ha a pontatlanság iránti hajlamunk szokásunkká vált, tudnunk kell, hogy az isteni erőnkben való hűtünk alapján mégis elnyerhetjük a győzelmet, ha azokkal a mi emberi akaratunkat egybekötjük.

Egy másik fontos pont, napi munkánk. Mily lelkiismereteseknek kellene ebben lennünk és meggondolnunk, hogy minden végzett munkánk az Urat kell, hogy tisztelje! Ha mind a napi kis tevékenységünkben részünkről a hanyagság mutatkozik, akkor nem engedelmeseink szilárd alapelveknek, pedig az a szabály, mely összes életszokásainkat irányítja. Ismétlődő hanyag eljárások szokássá válnak, a szokások képezik a jellemet, a jellem pedig határoz üdvösségünk felett.

„Ha szokásotokká vált a hanyagság, lelketek üdvösségét is elhanyagoljátok és így azt látjátok hogy nem vagytok készre-

Isten országa számára. A mindennapi élet kicsiny dolgaiba is bele kell vinni a nagy igazságokat. A gyakorlati vallásnak mutatkoznia kell a mindennapi élet apró kötelességeinek apró végzésében. — Vidd bele egész gondolkozásodat és érzésedet a munkádba” — mondja White E. G. a „Christi Gleichnisse” (Krisztus példázatai) című művének 359. 360. oldalán.

Kis történetünkben szereplő fiatal ember viselkedésével bebizonyította, hogy a kicsinyben is hű. Ő nem várt valami különös alkalomra, hogy hűségét, lelkiismeretességét, gondosságát ki nyilvánítsa. Ismételt gyakorlat által ezek a tulajdonok második természetévé váltak. Lehetetlen, hogy Istennek tetszését az ilyen ember elnyerje.

Tekintsünk csak bele egy pillanatra Isten

teremtésébe! Mily gondossággal, mily pontossággal, mily tisztasággal alkotta a nagy Isten az erdőnek legkisebb virágát is! Kijön a földből a szára, melyet zöld levelek védenek, felül pedig ehhez járul a csodálatosan gyengéd harangocska, a sárgás zöld szegéllyel. Azután még belől! Itt porzó áll, porzó mellett köröskörül a száron, a legpompásabb rendben, minden tökéletesen, egy mestermű a maga nemében. Ne hajoljunk-e meg alázatos tisztelettel a felséges Isten ily kicsiben való hűsége előtt, akit az egek egei be nem fogadtatnak? Krisztus azt mondja nekünk: „Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes.” Gondoljunk arra, hogy műveit ne csak csodáljuk, hanem tanuljunk is tőle, hogy hűek legyünk a legkisebben is. Ford.: *Svastits Elemérné*

Területi konferenciáinkról.

Úgy a Közép és Nyugat Területek közös konferenciája Budapesten, valamint a Keleti Terület konferenciája Miskolcon igen áldásos lefolyásúak voltak.

Budapesten körülbelül 700-an voltak jelen! A kápolna igazán szűk helynek bizonyult ily tömeg befogadására. Mégis a kedves testvérek türelmesen elviselték a szűk helyvel járó kellemetlen érzéseket és a nagyon szoros napirendi beosztás fáradalmait. Tanulságunk azonban az, hogy a nyári Unió konferenciát nagyobb teremben kell megtartanunk, ha az Úr éltet és megsegít.

Miskolcon a város legszebb termében folyt le az áldásos konferencia. Körülbelül 450-en voltak jelen. Az ugyanakkor megtartott Tábea kiállítás is jól sikerült.

Nagy örömről szolgált az ifjúságnak áldásos működése mindkét konferencián. Kívánságunk az, hogy az ifjúság mindjobban fejlődjön, hogy tevékenysége annál inkább áldására szolgáljon az Úr művének.

Az előjáró atyafiak óhaját közlöm veletek, midőn arra kérlek benneteket, hogy minden gyülekezetben vegyétek át mégegyszer f. évi április hó 30-án szombaton a konferenciái határozatokat és egy szívvel fogadjátok el azokat a gyülekezetekben. Hiszen oly fontosak, hogy kár volna, ha csak papíros és betű maradna az egész. Különösen azon kedves testvérek szólaljanak fel a gyülekezetekben, akik jelen voltak a konferencián és tudatában vannak ezen határozatok fontosságának.

Már most kérlek benneteket, hogy foglaljátok imáitokba az elkövetkezendő Unió konferenciát, hogy azt eredményezze, amiért megtartani kívánjuk! *Zeiner A.*

A Középmagyar Terület és Nyugatmagyarországi Misszióterület együttes konferenciájának jelentése az 1930 és 1931. évekről.

Konferenciánkat, a budapesti kápolnában 1932 március hó 24—27-ig tartottuk meg. A Középmagyar Terület részéről 25 gyülekezet 105 kiküldöttel és a Nyugatmagyar Misszióterület részéről 15 gyülekezet 35 kiküldöttel képviseltette magát.

Vendégeink voltak a Divízió részéről: Gugel atyafi, a Délnémet Unió és Wentland atyafi a Csehszlovák Uniótól. A Magyar Uniótól Minck atyafi és a többi tisztviselők voltak jelen, akik gazdag tapasztalataikkal hathatósan hozzájárultak a konferencia áldásaihoz.

A négy tárgyi ülés és a különböző osztályok jelentései arról győzték meg bennünket, hogy dacára a nehéz gazdasági helyzetnek az Úr velünk volt az elmúlt 2 konferenciái évben és megáldott bennünket.

Az ülések élénk megbeszélések között folytak le.

A szombati nap, bár kápolnáink befogadóképessége ezúttal kicsinek bizonyult, különösképpen áldásos volt. A prédikációt Gugel atyafi tartotta és beszédének hatása folytán az egész gyülekezet imában felajánlotta magát az Úrnak.

A szombatiskolában kb. 700 tanuló 58 osztályban részesült tanításban. Az adakozás összege a Középmagyar Terület részéről P. 301.84, a Nyugatmagyar Terület részéről P. 57.24, volt.

Szombaton este Tábea kiállítással egybekötött ünnepély volt és az ifjúság, valamint gyermekek nagy száma felüldítőleg hatott mindnyájunkra. A Tábea kiállítás arról győzött meg bennünket, hogy a k. testvérnők szívükön viselik ezen nemes munkát és szorgalmasan igyekeznek ebben az országban a Tábea munkát kifejleszteni.

Konferenciái jelentéseinkből és ügyeink megbeszéléseiből a közetkezőket emeljük ki:

A Középmagyar Terület jelentése.

Zeiner atyafi bevezető szavai után a konferencia felvette a következő újonnan alakult gyülekezeteket: Hatvánt 16 taggal, Dunakisvarsányt 12 taggal, Pilisvörösvárt 11 taggal, ~~Pestszentimrét~~ 17 taggal, Vecsést 13 taggal, és Ceglédet 34 taggal. Elbocsájtottuk Szolnokot, mely Hatvanba olvadt bele és Komáromot melyet a Nyugati Területnek adtunk át.

A lélekmentés munkájában 1930-ban 12 ev. munkás, 56 különböző helyen és 1931-ben 13 ev. munkás, 60 különböző helyen tevékenykedett, melynek eredményeképpen a 2 év alatt 331 lélek lett a közösségbe felvéve keresztség, szavazás és levél által. Elvesztettünk kizárás és halál által 133 lelket és levél által más területre elbocsátottunk 62 lelket, úgyhogy a tiszta növekedés az elmúlt 2 esztendő alatt 136 lélek volt. Az év lezártaival a

taglétszám 950-re növekedett, mely eredményért az Úrnak mondunk hálát, hogy Szentlelke által befolyásolta a megtértek szívét. Testvéreink 29 gyülekezetben oszlanak meg, melyekhez még több kisebb csoport tartozik. Az alanti pénzügyi helyzet a testvérek áldozatkészségét bizonyítja.

A bruttó tized 1930-ban P. 54,782.55, azaz fejenként P. 67.30 volt. Az összadakozások, beleszámítva a N. M. hetet, Önmegtagadó hetet és Aratási Hálaadómunkát P. 35,649.14, azaz fejenként P. 43.80 volt. 1931-ben bruttó tized 51,461.52, fejenként P. 59.— az összadakozás pedig P. 35,336.19 és fejenként P. 40.52 volt.

A pénzügyi jelentésnek kiemelkedő része még a a Jóléti pénztár jelentése volt, mely szerint az elmúlt 2 évben P. 9,141.36-al segíthettük az arra rászoruló testvéreket, amiért nagy hálával tartozunk az Úrnak és kedves testvéreinknek, akik a szegényekre is gondoltak.

A belmisszió, szombatiskola és ifjusági munkáról Zarka atyafi adott le jelentést és örömmel állapítottuk meg, hogy a növekvő nyomorúság dacára megtarthattuk színvonalunkat.

A könyvevangélista osztály jelentését Tóth atyafi olvasta fel. Könyvevangélista testvéreink a nehéz gazdasági válság dacára igyekeznek, hogy a legjobb eredményeket elérik.

A könyvevangélisták forgalmának csökkenése folytán kiadóhivatalunk forgalma is lényegesen lecsökkent. Minthogy kiadóhivatalunk a hamburgi háznak nagylelkűsége folytán tavaly a Magyar Unió tulajdonába ment át, s az evangéliumi munka mellett egyedüli intézményünk; a közönség érdeke, hogy ezen intézmény hathatósan támogatva legyen.

A Nyugatmagyar Misszióterület jelentése.

Voigt atyafi bevezető szavai után a konferencia felvette az újonnan alakult nagybajomi gyülekezetet 10 taggal és a Közép Területről átvett Komáromot 8 taggal.

A lélekmentés munkájában 1930-ban 6 ev. munkás és 1931-ben szintén 6 ev. munkás tevékenykedett, melynek eredményeképpen az elmúlt 2 évben 99 lélek lett felvéve keresztség, levél és szavazás által. Veszteség volt kizárás, halál és levél által 37 lélek, úgyhogy a tiszta növekedés 62 lélek volt. Az 1931-es év végén a tagszám 244 volt. Ezen lelkekért mennyei Atyánknak teljes szívünkkel hálásak vagyunk. A tagok 15 gyülekezetben és csoportban oszlanak meg. A pénzügyi jelentés a következő: 1930-ban bruttó tized P. 11,060.65, fejenként P. 60.77. Az összadakozás P. 6,019.41, fejenként P. 33.07, volt. 1931-ben bruttó tized 12,401.47, fejenként 58.50 és az összadakozás P. 5,480.53, fejenként P. 25.86. A jóléti pénztár által nyújtott segélyek összege a 2 év alatt P. 1,086.48 volt.

Mindenért, amit az evangélium terjedése és a gyülekezeti tagok érdekében tenni lehetett, az Úr minden jónak adójáé a dicséret és hála.

A konferenciái bizottságok a következőkben lettek előterjesztve és elfogadva.

Határozatkathozó bizottság a Közép és Nyugat Terület részére: Gugel E., Zarka D., Michnay L., Bajor L., Kovács Károly (Szombathely.) Schmidt Lajos és Juhász Péter. Kinevező bizottság a Közép és Nyugat Terület részére: Minck A., Berghauer I., Jenik Gy., Lőrincz J., Kovács Károly (Budapest.) Benkő J., Szegő L., Dobos J., Kertész P. Hitelesítő bizottság a Közép Terület részére: Minck A., Wentland H., Zarka D., Voigt M., Berghauer I. Nyugat Terület részére: Minck A., Wentland H., Zeiner A., Zarka D., Michnay L. A határozathozó bizottság javaslatait élénk megbeszélés után egyhangúlag elfogadtuk. Ezen határozatok az Adventhírnök más helyén találhatóak. A kinevező bizottság javaslatai a következőkben fogadtattak el:

20

Közép Terület.

Előljáró: Zeiner Alajos. Pénztáros és titkár: Roóz Árpád. Osztálytitkár: Zarka Dénes. Könyvevangélista vezető: Tóth Gyula. Területi bizottság: Zeiner A., Michnay L., Murányi Á., Roóz Á., Tóth Gy., Egyed J., Dobos J., A leszámoló bizottság tagjai a területi bizottság tagjain kívül: Ehrig W. és Schmidt L.

Nyugat Terület.

Előljáró: Voigt Miksa. Pénztáros és titkár: Roóz Árpád. Osztálytitkár: Zarka Dénes. Könyvevangélista segédvezető: Váhl Ottó. Területi bizottság: Voigt M., Berghauer I., Bajor L., Roóz Á., Tóth J., A leszámoló bizottság tagjai a területi bizottság tagjain kívül: Szegő L. és Nagy J.

A hitelesítő bizottság által előterjesztett és elfogadott javaslat a következő:

Közép terület.

Felszentelt prédikátorok: Zeiner A., Michnay L., Segédprédikátorok: Jenik Gyula és Halás Lajos. Missziómunkások: Berzenczey K., Szabó J., Danhauser I., Lovass E., Roth M. és Bajor M. Könyvevangélisták: Gzmór L., Farkas Janka, Juhász J., Köblös I., Miklós J., Tokos G., és Tóth Gy. Próbakönyvevangélisták: Balázs A., Bihun L., Delizetti K., Farkas János, Kovács P., Klincsók J., Kerenyik A., Ladó L., Lexmann Mné. Liebe I., Miklós J.-né. Nagy M., Reichenfeld E., Sobotka N., Tamás T., Tamás T.-né., Trethahn F., Trethahn F.-né., Trethahn L., Vankó M.

Nyugat Terület.

Felszentelt prédikátorok: Voigt M., Berghauer I., Bajor L. Segédprédikátor: Katona S. Missziómunkás: Veszprémi L. Könyvevangélisták: Csiszér M., Kovács K., Kökönyei F., Szabó S., Váhl O. Próbakönyvevangélisták: Hajdu B., Henne J., Ruszits K., Sárkány J., Sárkány I., Özv. Vitárus I.-né. Zámbo F., Alkalmi könyvevangélisták: Dani S., Décsey J., Décsey J.-né., Horváth J., Kovács L., Ócsay S., Riba L., Ruszits M.

Mindannyiunk tapasztalatát magukba foglalják az alábbi verssorok:

Fellege a hit-tanuknak
Leng fényben a pálya utnak
Mentén minden oldalon
Fáradt térdek fel hát újra!
Még csak némi küzdés munka,
S itt az édes békehon.

Roóz Árpád

Keletmagyarországi Terület konferenciája.

Akik 1921-ben az országos miskolci konferencián voltak, nem felejtették el azokat a napokat. A területi bizottság újra Miskolcot választotta a területi konferencia színhelyéül. Hamarosan híre is ment a városban annak, hogy az adventisták kongresszusra készülnek; éreztük hogy a város szemé rajtunk van. Még a konferencia előtt két héttel rossz hírek érkeztek. Azt hallottuk, hogy a szűkös viszonyok miatt alig jöhetnek Dél-Magyarországról tizenöt-huszan. Titokban reméltük, hogy a vidék nem hagy bennünket cserben és midőn a konferencia március 31-én megkezdődött és este megérkezett az utolsó vendég csapat, a vidékről érkezettek száma 150—160-ra emelkedett. Egyesek utolsó pénzüket adták az autóbuszra, vagy tizenötön kerékpáron jöttek és mentek vissza, sokan közülük 600 kilométert tettek meg. Egy nagy csapat pedig Eger-

ből gyalog jött és gyalog is tért vissza. Igazi szeretet hozta össze a konferenciára a közösség után vágyó testvéreket.

Örömmel üdvözöltük körünkben a Divízió részéről Gugel E., és Wentland M. H. atyafiakat, az Unió részéről Zeiner A., Stein H., Zarka D., Tóth Gy., atyafiakat, akik az egész konferenciái idő alatt örömmel és odaadással szolgálták a nekik jutott feladat szerint. Sajnos betegsége miatt nem lehetett köztünk Minck atyafi.

A konferencia Miskolc legszebb termében a Zene-palotában volt megtartva. Minden szép rendben, egyet-értésben folyt le.

Az elmúlt két esztendő jelentése röviden összefoglalva ez: 11 munkás dolgozott kb. 60 helyen, a két év folyamán fel lett véve bruttó 211 tag, nettó 129. A pénzügyek is olyképen alakultak hogy az 1931. év végén, dacára az igen súlyos gazdasági viszonyoknak, a hiány P. 2.880.55-re csökkent, ami az 1930-as év hiányának kb. 40°/_o-a. Az elmúlt két év alatt a jóléti pénztárak által 6.600. pengőt, a Tábéák által 3.400 pengőt, tehát ke-reen 10.000 pengőt juttattunk a szegényeknek.

A konferencia a következő munkásokat hitelesítette: Prédikátorok: Sohlmann K., Murányi Á., Albrecht J., Stoics I. Segédprédikátorok: Buzgó M., Fodor A., Pechtol J. Bibliamunkások: Farkas P., Debreczeni S., Négyessy I. Erdődi M., Herczeg M. A terület tisztviselőikara a követ-kezőképpen lett megválasztva: Előljáró: Sohlmann K. Titkár és pénztáros: Erdődi M. Konferenciái titkár: Albrecht J., Területi titkár: Farkas P., A területi bizottság tagjai: Sohlmann K., Albrecht J., Stoics I. Jeszenszky B., és Farkas P. atyafiak. A leszámoló bizottság tagjai a te-riületi bizottsági tagok és Czira F., és Porcsin I. atyafiak.

A bibliorákon vezető atyánkfiai időszerű, komoly lelki táplálékot nyújtottak. A testvérek figyelme az első órától az utolsóig le volt bilincselve. Különösen áldásos volt a szombat délelőtti prédikáció, a szombat délutáni felszentelés, az ifjúsági ünnepély és a nyilvános előad-ások. Szombat délután szenteltük fel a miskolci gyülekezet vénjévé Skultéty Rezső atyafit és Ujdiósgyőr diakónusává Major Béla atyafit, A konferencia óráit széppé tették az énekkarok, zeneszámok és az előzékenyen rendelkez-ésünkre bocsájtott hangversenyorgona. A nyilvános elő-adásokon sok idegen jelent meg, 500—600-ra is rúgott a hallgatók száma, sokan közülök ez alkalommal merészle-tek először körünkbe lépni.

A Tábéák nagyszerűen kitétek magukért, ők a mi úttörőink. A gyönyörű előcsarnokot rendelkezésükre bocsátottuk, dolgaikat oly izlésesen rendezték el, hogy a kiállítás egymaga is sokakat vonzott a kongresszusra, amint konferenciánkat a városban nevezték. Eredményük pedig nem várt volt, a mai időkhoz képest magas összeg gyűlt be kb. 1.000 pengő.

Külön konyha működött a konferencia vendégeinek ellátására. Amellett, hogy olcsó ebéddel szolgált, jóté-kony munkát is végzett, mert a három nap alatt 160 bő-séges ingyenebédet osztott ki.

Konferenciánk felejthetetlen áldást hagyott hátra lelkünkben, ahogy említettem párosult ez sokak mondása szerint az 1921-es konferenciához. Az Úr kegyelme és jóindulata különös mértékben megnyilvánult rajta, amiért a szívünk hálával telt. Kár hogy már elmúlt, szomoruan búcsúztattuk a testvéreket és ma úgy érezzük, mi akik itt maradtunk, mintha Miskolc üres volna.

A konferenciát egynapos könyvevangelista ülés előzte meg, a konferencia után pedig kétnapos munkásgyűlé-sünk volt, amelyen még a Divízió és Unió kiküldöttei is részben részt vettek.

E szép konferencia emléke a miénk, de miénk a szebb jövő ígérete is, melyért most szívből könyörögni és önfeláldozóan dolgozni szent kötelességünk. Sohlmann K.

Konferenciái határozatok.

1. Hálahatározat.

„Nem nekünk Uram, nem nekünk, hanem a te nevednek adj dicsőséget, a te kegyelme-dért és hívségedért!” Zsolt. 115,1.

Hálások vagyunk a mi mennyei Atyánk-nak szívünk mélyéből, azokért az áldásokért, melyeket az elmúlt két év folyamán kezéből elvehettünk. Hálát mondunk néki azon kedves lelkekért, akiket nekünk ajándékozott, valamint azon eszközökért és erőkért, amelyek evangé-liumának hirdetésére rendelkezésünkre állottak. Hálát mondunk néki, hogy a hitben és az igazságban megtartott.

Mindezen elvett adományokra való tekin-tettel Istennek és Üdvözítőnknek, Jézus Krisz-tusnak újlag nagyobb hűséget és odaadást ígérünk.

2. Előkészület Krisztus vissza-jövetelére.

Mivel tudjuk, hogy az Úr Jézus eljövele közel van, s mivel ennek a reménysége öröm-mel tölt el minket elhatározzuk, hogy:

1) az ezen eseményekre vonatkozó inté-sekre és jelekre különös figyelmet fordítunk,

2) az utolsó idő sok veszélyére való te-kintettel életünket és magatartásunkat a leg-nagyobb komolysággal olyanná akarjuk tenni, hogyha az Úr eljő, úgy az ébrenlét és készen-lét állapotában találjon,

3) Luk. 21, 36 versét saját üdvösségünk érdekében szemünk előtt tartjuk. „Vigyázzatok azért minden időben, kérvén, hogy méltókká tétessetek arra, hogy elkerüljétek mindezeket, amik bekövetkeznek, és megállhassatok az em-bernek Fia előtt!”

3. Lélelmentés és lélelmegetartás.

Elhatározzuk, hogy a lélelmegetartás és lélelmegetartás munkájával szemben még na-gyobb buzgalmat és még nagyobb odaadást tanítsunk. Hogy az eleséseket lehetőleg elke-rüljük, kérjük összes evangéliumi munkásainkat és a gyülekezeti tisztviselőket, hogy csak olyan lelkeket ajánljanak felvételre, akik

a) a keresztség előtt alapos oktatásban részesültek,

b) a megismert igazságokat már a ke-resztség előtt kiélték.

Mivel a gyülekezet ereje annak tisztán-tartásában áll, minden időben ügyelni fogunk, és a Biblia és Bizonyágtételek szerint oda fogunk hatni, hogy hitünk teljesebb legyen és példás, igazi keresztény életet éljünk.

4. Jóléti munka.

Tekintettel arra, hogy kedves az Úr előtt, ha a szegényekre gondolunk, amint a Szentírás is mondja: „Kölcsön ad az Úrnak, aki kegyelmes a szegényekhez; és az ő jótéteményét megfizeti neki.” (Példb. 19, 17.), elhatározzuk, hogy mivel a nyomoruság, munkanélküliség és különféle bajok állandóan emelkednek, a szegényekre többet gondolunk. Kérjük összes testvéreinket, hogy legjobb erejük szerint végezzenek jóléti munkát, és hogy együttmunkájuk, valamint a gyülekezeti és területük jóléti pénztárának megerősítéséhez önkéntes adományaikkal járuljanak hozzá.

A jóléti ügy előmozdítása.

Az utolsó napok egyik jele a növekvő nyomoruság. Ellene küzdenünk kell az Úr által adott fegyverekkel, ezért elhatározzuk, hogy:

a) Személyes életünkben állandóan tekintettel leszünk arra, hogy az Úr által rendelt javainknak egy részét a szegények támogatására fordítjuk. Ezen célból kerülni fogunk minden fölösleges kiadást.

b) Tábea egyletünk csoportjait lehetőleg minden gyülekezetben megszervezzük. Ajánljuk, hogy minden erőt kapcsoljunk be a jóléti munkába; nemcsak gyülekezeti tagjainkat, hanem gyülekezetünkön kívül állókat is, akik hajlandók idejükkel, anyagi javaikkal és képességeikkel támogatni e nemes ügyet.

c) Kérjük kedves testvéreinket, hogy tartásuk szem előtt, hogy „Jobb adni mintsem venni!”

d) Kérjük azokat, kik támogatásban részesülnek, legyenek szerények és fogadják hála szívvel az adományt.

e) Minden kérelmet a gyülekezeten keresztül kell intézni, az egyenlő és igazságos elosztás céljából. Elhatározzuk, hogy a jövőben csupán a gyülekezeten keresztül fordulunk a Területhez, mert a Terület csak gyülekezeti ajánlásra utalványozhat ki segítyt és csakis gyülekezeteknek és sohasem egyeseknek.

5. Hűség a tizedben és adakozásban.

Mivel a Szentírás alapján hisszük, hogy a tized az Úré és mivel különös előjognak tekintjük, hogy az Úr országának a földön való felépítésére és lelkeknek megmentésére tizedet és adományokat adhatunk, bátorítjuk az összes testvéreket, hogy örömteli szívvel legyenek hűségesek és tizedben és adakozásokban, mivel Istennek áldása minden tekintetben és a lelki életben való előrehaladás a hűségtől függ.

6. Belmisszió.

Mivel az adventi gyülekezet missziógyülekezet, és minden egyes tag a misszióműben

tevékeny részt vehet és kell, hogy vegyen, a jövőmondás lelke is határozottan mondja, hogy az adventi mű befejezése csak akkor várható, ha a gyülekezeti tagok a prédikátorokkal és munkásokkal egyesülnek a lélekmegmentés művében,

elhatározzuk, hogy a belmissziót és ezzel kapcsolatban a külmissziót a legjobb erőnkkel fogjuk támogatni és előbbre vinni, és emellett különös figyelmet fogunk fordítani a következőkre:

a) több bibliai tanulmány és ima,

b) irodalmunk több olvasása és terjesztése

c) az összes tagoknak örömteli bevonása az Aratási és a Nagy Misszióheti munkába.

d) Minden gyülekezetben egy misszió- ima- és biblia csoport alakításának, amely az evangéliumi munkások által a munkába lesz vezetve.

Missziócsoporthoz való alakitása.

Isten Lelke által a következő fontos tanácsot nyertük: „Az, aki sohasem tévedhet, megmutatta nékem, hogy a kis csoportok alakitása képezi a keresztényi munkálkodás alapját.” Mihelyt a gyülekezet meg van szervezve, a prédikátor azonnal állítsa a tagokat munkába. Oktatást kell nyerniük az eredményes munkálkodás módszereiről.

Ezért elhatározzuk, hogy minden gyülekezetben megalakítjuk a misszió-, ima- és biblia-csoporthoz való alakitását és kérjük az evangéliumi munkásokat, hogy vezessék be a tagokat az eredményes munkálkodás módszereibe.

7. Szombatiskola.

Hogy a szombatiskola áldásait még jobban felismerjük és becsülni tudjuk, bátorítjuk az összes testvéreket, saját érdekükben, hogy ebben állandóan és örömmel vegyenek részt és naponta alapos lecke tanulmányt végezzenek.

8. Könyvevangélizáció.

Felismerve a könyv- és iratterjesztés fontosságát az utolsó időben, elhatározzuk, hogy:

a) ezen munkára a jövőben több figyelmet fordítunk.

b) ezen műben lévő testvéreket bátorítjuk, hogy ebben megmaradjanak, hogy Isten ereje által törekedjenek minél gyümölcsözőbbé lenni.

c) mindazon testvéreket, kik ezen munkával szemben kedvet és szeretetet tanúsítanak és akik már mint gyülekezeti tagok ezen munkában eredményt mutattak fel, és akik ezen munkához szükséges képességekkel és egészséggel rendelkeznek, bátorítjuk, hogy ezen munkát felvegyék és életcéljuknak tekintsék.

9. Ifjúsági ápolás és gyermeknevelés.

Mivel ifjúságunk napjainkban különös veszélyeknek van kitéve, másrészt, mivel az ifjúságnak éppen ma van sok alkalma Jézusért dolgozni, kérjük a szülőket és azon testvéreket, akikre ifjak és gyermekek bizáltak, hogy azok nevelésére és gondozására különös figyelmet fordítsanak és hogy mindent megtegyenek, hogy őket Jézus részére megtartsák, illetőleg megnyerjék.

Hogy az ifjúság alkalmas legyen az Isten ellen törő korszellemmel eredményesen szembeállni, és hogy maguk ezen időben győzedelmes, gyümölcsöző keresztény életet éljenek, ajánljuk, hogy:

- a) a naponkénti összeköttetést ápolják Istennel, ima és Igéjének tanulmányozása által,
- b) gyakorlati missziómunkát végezzenek,
- c) az ifjúsági összejöveteleken vegyenek részt,
- d) a világ ifjúságának olyan példaképet mutassanak, amely őket Jézus megszeretésére és az igazság útjának követésére bátorítja.

GYÜLEKEZETI HIREK

Unió-konferenciánkat a Divízió határozata szerint ez év augusztus 1-től 7-ig Budapesten tartjuk. Az 1-től 3-ig terjedő idő munkásösszejövetelekre van kijelölve, a tulajdonképeni konferencia augusztus 3-án este egy nyilvános előadással kezdődik. Tapasztalt atyánkfiai fogják az ígét hirdetni és lelki eledelet osztani. Schubert H. F., és Rühling R., a Divízió előljáróján és osztálytitkárán kívül a Generálkonferenciától Branson atyafi, Wintzen és Ising atyafiak lesznek jelen. Branson atyafi éveken át a Délafrikai Divízió előljárója volt. Ising atyafi az Arábiai misszió előljárója volt. Wintzen atyafi a Középeurópai Divízió megbízásából egy évet töltött a Holland-Keletindiai Uniómisszióban. Így joggal remélhetjük, hogy Isten igéjének kegyelmi asztala gazdagon lesz terítve.

Remélhetjük kedves testvérek, hogy köztetek sokan fognak Budapestre feljönni? Ritka alkalom lesz ez. Jöjjetek kedves testvérek, ha csak valami módon lehetséges. Szükségünk van ebben az időben bátorításra és hitünk erősítésére. Jó alkalom ez ehhez. Bár lenne a 133 zsoltár 1. verse tapasztalatunk! M. A.

Bakos atyafi legutóbbi levelében arról értesít bennünket, hogy elhagyta eddigi

munkaterületét és Törökország bensejébe utazott, Mellékelt képünkön láthatjuk azon két város látképét, ahol legközelebb munkálkodását ki kell fejtenie. Atyánkfia csodálatos tapasztalatról számol be, amikor azt írja, hogy egy olyan rendőrtisztviselő kezébe került az ügye, akivel már előbbi törökországi tartózkodása alkalmával ismerkedett meg. Így adódott azután, hogy minden különösebb nehézség nélkül tudta meg-

Ankara és Zonguldak látképe — ahol jelenleg Bakos testvérünk munkálkodik.

kapni az árusítási engedély is. Legutóbbi két hét alatt az Úr csodás vezetése folytán 207 drb. könyvet, 358 drb folyóiratot és traktátot tudott elhelyezni, mintegy 385 pengő értékben.

Mikor Bakos atyafi elindult Konstantinápolyból, annyi könyvet vitt magával, amire Becker atyafi azt mondotta, hogy kb. egy hónapra lesz elég; négy nap alatt azonban eladta az utolsót is, úgyhogy újabb küldeményért kellett táviratoznia. Törökországban Bakos atyafi volt az első könyvevangélistánk; most ő arról értesít bennünket, hogy ma már negyedmagával folytatja ezt a fontos munkát.

Atyánkfia állandó veszedelmek közepette terjeszti irodalmunkat a mohamedánok között; arra kér bennünket, hogy imánkban ne feledkezzünk meg órála sem.

„Tábea-”nap Miskolcon. F. év február hó 7-én lépett a miskolci „Tábea” első ízben a nyilvánosság elé, a hódmezővásárhelyi, egri, nyiregyházi és ujgyőri Tábeák bevonásával. Ez az első alkalom is már meggyőző bizonyossága volt annak, hogy a „Tábea” jóléti munkája az Úr műve befejezésének egyik leghathatósabb eszköze és belefektetett anyagi és erkölcsi erőket gazdagon kamatoztatja.

Reggel 9 órakor megnyiták a kiállítás szobái a közönség számára. Szébbnél-szebb kézimunkák, izléses szobadiszek, függönyök, olajfestmények nagy választéka fogadta az érdeklődőket. A gazdagon megrakott asztalokon pedig a sok százféle apróság között található volt a gyermekjátékszerektől a főzőkanálig mindenféle praktikus tárgy. A mélyen leszállított árak-

kal a „Tábeák“ lehetővé tették, hogy a látogatók vásárló kedvüket ebben a nehéz, pénzücsős világban is kielégíthessék. A nagy olcsósági hullám ellenére a kiállítást 500. — P. felüli összforgalommal zártuk be.

A mozgalmas napnak befejezését este 7 órakor kezdődő gazdag műsorú „Tábea“ ünnepély képezte. A közönség zsúfolásig megtöltötte a kápolnát. Képviselve volt a „Stefánia Anya- és Csecsemővédő Egyesület“ fővédő-nője személyében, ki érdekfeszítő és értékes felolvasásban ismertette a csecsemővédelem fejlődését és történetét. Megtisztelő előjogunk volt a város szociálpolitikai osztályának vezetőjét, mint a város képviselőjét közöttünk üdvözölni. Közvetlen, kedélyes, de minden szavában a szenvedők iránti részvétellel teli beszéde bevezetett a mai nyomor sötét világába, hol reánk is még annyi tennivaló vár. Majd a kedves Sohlmann atyafi szólt az egybegyűltekhez a „Tábeákat“ mozgató titkos erőről; Jézus szeretetéről. A komoly és mély tárgyú beszédeket költemények, ének- és zeneszámok harmonikus szépsége kísérte. Szívünkben nagy volt az öröm, mert megfeledkeztünk „önmagunkról“ és csak dicső elhivatásunkra gondoltunk: a szolgálatra.

Örömmel teljessé tette az ünnepély lelki hatása, mely sok vendégünk szívében megerősítette a rokonszenv és barátság érzetét. Örömnél csak hálánk volt nagyobb, mert úgy éreztük, hogy minden, amit átéltünk, Istenünk szerető kezének munkája volt... „ki ma is hatalmas dolgokat cselekszik...“ kicsiny népe által. Zsolt. 72, 18. P. J.

A kunmadarasi ifjusági csoport jelentése! Március 27-én tartottuk az Úr kegyelméből az első nyilvános ifjusági ünnepélyünket, melyért hálásak is vagyunk az Úrnak, hogy ezzel is dicsőíthettük az ő szent nevét. Ifjusági csoportunk még csak három hónapja alakult meg. Ünnepélyünk délután három órakor vette kezdetét, melyen kedves testvéreinken és barátainkon kívül, szép számban jelentek meg idegenek is, akik a legnagyobb meglepetésüket fejezték ki.

Az Úr az ő drága ígését a kedves Buzgó atyafi által intézte hozzánk. Préd. 12, 1. alapján. Ünnepélyünket énekkel és imával fejeztük be. Az Úr segítsen bennünket hogy mindenkor örömtelt szívvel szolgáljunk neki. ifj. K. G.

Hozzád hasonló!

Szentelj meg engem, Te, oh Uram!
Hogy legyek igaz, hűséges és jó.
Kerülve mindent, mi bűn és mocsok
S akkor leszek majd hozzád hasonló.

Halálozás.

Kiss Béláné testvérnő 1932 január 8-án 14 heti kórházi ápolás után — hazaszállítás közben, 26 éves korában elaludt. Kiss testvérnő a sokat üldözött Magyarcsanádi gyülekezet tagja volt, ahol testvéreinkkel együtt bátran küzdött az Úr igazságáért. . . Kórházban töltött ideje alatt Jézusban való hitéről tett bizonyosságot és a megpróbáltatások alatt kitartott mindvégig. Temetése január hó 10-én volt — bár a testvérnő előzőleg a r. kath. egyháznak volt tagja — a ref. egyház szertartása szerint. Előző este a testvéreinknek, a temetés előtt pedig az alulirotnak alkalma volt bizonyosságot tenni a nagyszámú gyászoló gyülekezet előtt. Hisszük, hogy egykor a szeretett Király előtt találkozunk vele. . .

Stoics István

Juhász Sándorné testvérnőnk aki 1916 óta volt tagja gyülekezetünknek, 1932 márc. 21-én Váiban meghalt az Úrban. Egyik testvérnő, aki mellette volt utolsó órájában, ezt énekelte neki „Óh könyörülj énrajtam teremő Istenem!“ de ő félbeszakította, mondván: nem ezt, hanem: „Szép honom otthonom drága vagy nekem.“ „Már látom az utat“ ezek voltak utolsó szavai, melyeknek kimondása után csendesen elaludt.

Mivel az evangélikus egyházból nem lépett ki, egyházi segédlettel lett eltemetve. Reméljük, hogy az igazak feltámadáskor viszontláthatjuk őt!

G. S.

Özv. Kohajda Józsefné testvérnőnk 1932, február 18-án Kiszomborban az Úrban elaludt. Bár testi szemei homályosak voltak, lelki szemével látta az élet, a világosság királyát, Jézust, akinek hűséges követésére buzdította szeretteit. Hosszabb betegség után pihent meg. Kihült teteme a r. kat. egyház szertartása szerint lett nyugalomba helyezve.

Stoics J.

Az Úr különös akarata folytán a makói Fodor testvérek kilencz nap alatt elvesztették két kicsiny gyermeküket. A 14 hónapos február 18-án és a 4 hetes pedig február 29-én aludt el. Az Úr áldó keze maradjon testvéreink fellett és adjon boldog viszontlátást az igazság és békesség országában. Gyászszertartást a ref. egyház végezte.

Stoics J.

„ADVENTHIRNÖK“ H. N. Adventisták Magyarország Uniójának közlönye.

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla

Felelős kiadó: Zarka Dénes

Egyesszám ára 24 fillér.

Vallásos Irtak Nemzetközi Kiadóhivatala nyomdája Budapest